

कृपू इ वू कल्पने ।
 कृपः कृपो ऽकृपादौ ॥ १२२ ॥
 कृपः स्थाने कृपः स्यात् । न तु कृपादौ । कल्पते ।
 नेम् पे आः ॥ १२३ ॥

कृपो आ इम् न स्यात् पे । अत एव पम् । कल्ता । पे किम् । कल्पि-
 ता । कल्ता । कल्पिष्यते । कल्पस्यते ।
 व्यध ष म इ पीडायाम् ।
 व्यधग्रह्यावयव्यधवशव्यचप्रह्व्रश्चभ्रस्तस्वपवचयत्रादेः खेर जिष् व्या-
 म् ॥ १२४ ॥

एषा खेर जिः स्याद् व्याम् । विव्यथे ।

जि त्रा ष म इ स्यदे । अवरिद्धम् । अवरिधम् । अवरिद्धम् ।

॥ इति मक्त्पादः ॥

पतू ज गत्यैश्चर्ययोः ।

वचस्यश्चिपतां वोचस्थश्चपता डे ॥ १२५ ॥

एषामेते क्रमात्स्युर डे । प्राणपतत् ।

ण ज दु वम उद्गिरणे । वेमतुः । ववमतुः । वेमिथ । ववमिथ ।

भ्रमु ज ण चलने । क्रमत्कमेति श्यन् वा । भ्रम्यति । भ्रमति । भ्रेमतुः ।

वभ्रमतुः ।

षह ज इ शक्तौ । व्यषहृत । व्यसहृत । वेम् सहेतीम् वा । परिष-

हिता ।

सहवहो ऽद् ओ हि ॥ १२६ ॥

सहवहोर अकारस्य ओत् स्याद् ठे परे । निसोढा । ओत्वाद् न षः ।